

„Кюстендилъ 2 Мартъ 1881 год.

Г-ну Министру на Вжтръшнитѣ дѣла.

Населението на Кюстендилското окръжие рѣши да издигне въ града паметникъ на Негово Императорско Величество Александъръ II, Нашъ освободителъ, който да напомнича въчно дълбокопочувствованата скръбъ въ тоя злощастенъ за Българский народъ день. За тая цѣль събраха вече 1242 лева.

Кутинчевъ“.

„Шуменъ, 3 мартъ 1881 год.

Г-ну Министру на Вжтръшнитѣ дѣла.

Извѣстието за неожиданата кончина Н. И. Величество Царя-Освободителя, като грѣмъ порази населението на нашия градъ. Нашата скръбъ вътози случай е тѣй голѣма, тѣй безкрайна, щото устата ни нѣмѣятъ прѣдъ голѣмата загуба на цѣль Български народъ и прѣдъ безкрайността на злодѣянието. Събрани да отправимъ всеобщи молитви за почившия въ Бозѣ Великъ Монархъ, ний не можемъ да се утѣшимъ за лишението на нашия народъ отъ Тогози, който е билъ най-голѣмиятъ неговъ защитникъ, най-силната ограда на неговото сѫществуване и свобода, неговий прѣвъ благодѣтель.

Молимъ покорно повъргнете прѣдъ нозѣтѣ на Августейшата фамилия на Блаженопочившій Императоръ нашето дълбоко и искрено съболѣзванование и нашата неизмѣнна прѣданостъ.

По искането на всички граждани подписанъ:

Кметъ Никола Българовъ.“